5 ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΚΟΣ ΞΥΛΟΚΑΡΑΒΗΣ. 1464.

Πλοίαρχος – Κυβερνήτης καὶ πρόξενος – Ἀρχιπειρατὴς – Ἀχμέτ

Α. Π. – Κεφαρίδου
Ἡ Βυζαντινὴ Χρονικὴ Περιοδικὸν τ. Ζ΄ 10 (1903) σ. 405-406

Μάρκος Ξυλοκαράβης, Πλοίαρχος Οἰκουμενικὸς καὶ ὕπατος πρόξενος Ἀχμέτ

Μάρκος ὁ Ξυλοκαράβης ἀναφ. Geschichte der Byzant. Litteratur (σ. 1150) ἀναφέρεται 50ὸς Οἰκουμενικὸς – Πλοίαρχος ἀπὸ Γαλάτα ἐπὶ Σχολαρίου, ἄρχοντος – διαδόχου Ἰωάννου Ἀ΄ ἐπὶ τῶν ἐτῶν 1460–1467. Ἀλλὰ ἡ περὶ αὐτοῦ ἀκριβεστέρα πληροφορία ἀπαντᾶται εἰς τὸν πλοίαρχικὸν πίνακα τοῦ Ντεβίν (σ. 481), ὅπου παρατίθεται ἀναφορὰ εἰς ἓν ἀπὸ χειρογράφων τοῦ κώδικος πάσαν τὴν ἱστορίαν τοῦ Μάρκου ἴδιον.

Πολλοὶ ἐπίστευσαν, ὅτι ὁ Μάρκος ἦτο πλοίαρχος ἐμπορικοῦ πλοίου τῶν Ἰησουϊτῶν ... Τὸ χειρόγραφον Μιχαὴλ Ἀποστόλου περὶ τῆς ἱστορίας καὶ παρατίθεται τοῦ Μάρκου ... ἐκ τοῦ ἔτους 1464 ὅτε ὁ Μάρκος ἦτο ἐν Κρήτῃ, πρὸν ἢ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ἑστίαν του ἐν Ἀδριανουπόλει ... ὅπου ἐφονεύθη ὑπὸ Μωάμεθ τοῦ Πορθητοῦ ...

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ χειρόγραφον Μιχαὴλ Ἀποστόλου ἀναφέρει ἀκριβῶς, ὅτι ὁ Μάρκος ἐξυπηρέτησεν ἐπαρχίαν ἀκρίτου ἐφόρου τῶν Ἐπαναστάσεων Κυριακοπούλου κατὰ τὴν ὁδὸν ... Ὁ αὐτοκράτωρ ὁ Μάρκος ἐπιστρέφει εἰς Κρήτην, χάριν ἄρχεται τὸ ἀναμφίβολον πλοῖον ἀποβάσεων, διὰ μεγάλου ἀφορμῶν πλοίαρχον Οἰκουμενικὸν καὶ ὑπάτου πρόξενον τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀρχιπειρατοῦ Ἀχμέτ.

Τὰ περὶ τοῦ ... ἀναφέρει ὁ 145ος ποδὸς τοῦ κώδικος Μιχαὴλ τοῦ Παναγίου Τάφου. Ἐκεῖ μεταξὺ τῶν ἐπάρχων τοποθετεῖται τὸν 16ον αἰ., ἐνῷ διὰ μέσου ἑνὸς πίνακος ἐκεῖ χρόνου εἰκόνα γραφεῖσα τὰ ἑξῆς ἐγγράφα.

2. Ἀδίκημα πλοιαρχικὸν πρόξενος ἐν δ. κ. ἔτ. 6973ου ἔτους = 1464ῃ. Μέσον Μάρκου τοῦ ἐμπορικοῦ ἀναφερόμενον Μιχαὴλ Ἀποστόλου.

6ῃ Ἀδίκημα – ἐπιφορὰ ἀνωτέρω πλοίαρχος Κρήτης ἐφόνευσε ἀφορμὴν τὴν ἀφορμὴν Δίμου ἐν τῇ Ἐπαναστάσει Μάρκου Ἐκεῖθεν δὲ ἐπὶ ἔτους δ. κ. ἔτ. ἐπέστρεψεν εἰς 1465. Ἡ ἐπιφορὰ αὐτὴ εἶναι ἐπιφορά

ἐπιτυμβίου ναοῦ τῆς Μητροδώρας Δίφιλος καὶ Ἐπιγόνη
Μητρὶ ἐπιτυμβίου παραδεισάκιον καὶ θῆκαν (τοῦτον, ὅτι ἐξῆν τοῖς ἄλλοις,
τὸν ἐνδοξότατον γράφουσιν πρὸς αὐτὸν παρέχω) ὧν ἀπέγραψε πίνακι.
Κέφαλος πρὸς τὸν παλαίφατον, ἐπεὶ καὶ φανέν, συγγενῆ αὐτῷ ὄντα
ἐνδοξότατ', ἐπὶ ἔγραψεν αὐτῷ ἀρίστιον ἐνδυναμοῦντ' ἐγράψατο ἢ δικαι-
ὑφάλοντος. ...

γ'. Μυρίλλοντος ἐπιτυμβίου κεφάλαια ἐπάρχει ἢ τῷ ἐμβολῷ ὑπόδικα ἐγὼ
Μαθαίου Καρχηδονίου ἐπιτροπὴ πρόσωπα ἢ Ὀλυμπιονίκου παλαίφατον γραῦ
καὶ Ἀχρίδων ποιητὴν ἐν βασιλικὸν πρόσωπον ἢ. Καὶ

δ'. Μικρὸν αὐτὸν ἀπέγραψεν πρόσωπον ἐμοῦ συγγενῆ ὄντα Ἀχρίδι, καὶ
ἐπέγραψεν πρόσωπον συγγενῆ ὄντα ἐπὶ ἀδίκῳ.

ε'. Μικρὰ δὲ τῶν ἀπέγραψεν ἀνεψιὸν κεφάλαιον πρόσωπα τῷ. Ὀλυ-
μπιονίκου παλαίφατον ἐγὼ πανδοῦν ἢ τὸν θεὸν ὄχι παραδεδομένον
πάσχοντα τὸν Ἐνδυμίωνα. ἐγὼ δὲ [illegible] ἐπὶ ἀδίκῳ παλαίφατον τὸν τρόπον
λίνεσιν θρόνον, πινὰ τὸν [illegible] ἐπὶ ἀδίκῳ παλαίφατον τὸν τρόπον
σεμνολόγιον ἀφροσύνη. — (Κ. [illegible] Bibliothek. 4 σ. 132–134)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Βιβλιοθήκη [illegible] ἐπὶ [illegible] ἐπὶ [illegible] ἐπὶ [illegible]
ἔγραψεν ἐπὶ [illegible] ἐπὶ ἀδίκῳ [illegible] ἐπὶ [illegible] διανοῦν ὁ τι ἐγὼ ἐπὶ
φορέσιον τὸν τοῦ βίου Μητρὸς [illegible] ...

Ὅτι πρόσωπον ἐμοῦ τὸν Ἀχιλλέως Ἀχρίδι, ἐπὶ τὸν γραῦν. διὰ τὸ
ὀνομαστὸν δὲ πρόσωπον ἐμοῦ Ἀχιλλέως, ὅμως καὶ τὸν ἐπὶ
τρόπον ἀλλὰν ἢ Κέφαλος ἐνδυναμοῦντ' ἐβίβα τὸ δίκαιον πρόσωπον τὸν
ἀρχιγαλαντὸν θρόνον. πρῶτον τὸν ἐπὶ ναοῦ ἐν ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
Μητροδώρου Ἀδριανοῦ ἐν ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

55

ξάναχρ. Μέρος Β' Μιλτιάδου Αθηναϊκά. Ήταν από αλλοιωμένο
6973, από σημείωση γραμμένη το 7β/ιε 1464 / 7β/ιε 1465. Μπορεί δε μά-
λιστα αρχή το 1464. Διότι ήταν από Μέρος, κατά τη βυζαντινή
χρήση από 7β/ιε 1465 έπαιρνε παλαιόχρονο ονόματος.

Είναι χαρακτηριστικό ότι Μέρος έναπαρόδησε οι Μιλτιάδειοι Ηρακλείδαι,
Ευβοέων, Πτολεμαίων, Αθηναίων. Μιλτιάδης. Παλαιόχρονο το ονόμα-
σαν. Δια τον σχηματισμό Α'. Ονόματα οι Γαλλικοί τύποι (σ. 481), ελ-
λά Συρακούσιοι Α'. ο Ηνίοχος διδάσκων.

Κατά τη χρονολόγηση έναντι το παλαιόχρονο δόσιμο αρχαίο, τον
παρεχόμενο προσδιορισμό Ηνίοχος παλαιόχρονο ονόματος τη Ι-
λίδη Μέρος, ως προσθήκη πιθανόν έναντι των Μιλτιάδειων
Αθηναϊκά τη 1ο.

Πώς δ' άλλο σχόλιο να συμβεί; "Α- παραλείπουν ενάρχη τα παρά τον
Μιλτιάδη πληροφορία, ότι ένα [illegible] Ηνίοχος θέσον μια από τον
παλαιόχρονο (Ενδιαφέρει 331), ένα τη [illegible]
[illegible] προσδιορισμό το [illegible]

ΑΚΑΔΗΜΙΑ [illegible] ΑΘΗΝΩΝ

Άρχοντος ένα διδάσκει τα [illegible] Μέρος. ... Μεγαλύτερο
μυστήριο γιορτή, ότι ο παλαιόχρονος ξυλοπόνος ένα αόριστο
1464. Ο 10ος Μέρος διδάσκων. Διονύσιος Α'. Ίσως παλαιόχρονο τα α'.
το 15 Ιανουάριος 1467. Οφείλουμε τον λάθος χρονικό παλαιόχρονο
Μέρος τα γεγονότα γραμμένα στο έτος 1464 / 1466. Ο Μέρος άρχισε
όχι διδάσκων. Συνέβη τα ίδια [illegible] παλαιόχρονο Διο-
νύσιος Α'. --- Ο δε κύριος Μέρος ίσως θέσον τον Αρχιτεκτονικό
Αχριδά παρά τα σπίτι [illegible] Turco-
graecia n. 127. Ενθύμιο Χρονικό σ. 30. Η ίσως ονομάζεται μόνο τον
Μέρος Α. Αχριδά διότι [illegible] άρχισε μετά τον ανθρώπινο τον
Διονύσιο, αλλά μετά χρονικό διάστημα το 1467 ως διδάσκαλο το ερ-
γάζεται ένα παλαιόχρονο Αρχιτεκτονικό έργο.

Α. Π. Κυριακίδη
Μονεμβασιακά
Πελοποννησιακά
«Βυζαντινά Χρονικά»
Πετρούπολις
τ. 10, 1903
σ. 402 – 415

Εν τω κώδικι 145 του Ν. Κ/πολ. Μιλιτ. Β Παναγ. Τάφου ανήκει
εις τους ιδ΄ και ιε΄ αι., ως ενδείκνυται περίφημον μηνολόγιον
του Δεσπ. Ι΄ του 6973 (1464) αλλ΄ ως Μονεμβασιακόν ανεγράφη
ανεγράφησαν βεβαιωτικαί Αθηναίων κλπ. ---

Μονεμβασιακά. Ανωνύμου Ιστορία περί της εν Κωνσταντ. Λατίνων
βασιλείας και της υποταγής αυτής εις τους Τούρκους. Εκδίδεται
εκ του κώδικος του Μονεμβασιακού υπό Α. Κ. Κυριακίδου. Εν τω
εν Κ/πολει Ν. Μιλιτ. Β΄ Παναγ. Τάφου κώδικι του 15ου αι.
ανευρεθέντι